

Utdrag av et brev som ble sendt til en forsvarer den 11. juni 1947:

"Det er vel ikke noe nytt for Dem at statsadvokat Bjørnvik er berømt for sine kvinnfolkhistorier. . . .

Under mitt opphold i Gulskogen tvangsarbeidsleir var det flere fanger som fortalte at hr. Bjørnvik hadde vært etter konene deres. Og da jeg kom hjem ifjor høst kunde også min kone fortelle at hun hadde hatt denne herre i helene. . . .

En bekjent av oss fikk et forelegg på X kr. Hans kone henvendte seg da til erstatningsdirektoratet i Drammen og truet med at hun vilde anmelde hr. Bjørnvik for voldtektsforsøk på et hotel i Drammen, hvis ikke surmen ble nedsatt. . . .

Det mest graverende tilfelle fortalte Martin Jansen meg om idag. Hans kone . . . . fikk i 1940 og 1941 to anonyme brever, som bevislig er skrevet av Bjørnvik. Brevene inneholdt kjærlighetserklæringer og anmodning om stevnemøte, samt det ene av dem kr. 10- som visstnok er det honorar som hr. Bjørnvik yter for disse "tjenester". Bevebnet med disse brever troppet Martin Jansens bror Magnus forrige lørdag kl. 9 opp hos hr. Bjørnvik og ble sittende og parlamenterte med ham til kl. 14. Han fikk løfte om at hjelpestatsadvokaten skulde se på saken igjen, og så skulde han få nærmere beskjed den følgende tirsdag. Martin Jansens sak var forlengst ferdigbehandlet og sendt til sorenskriveren med påstand om 3 1/2 års tvangsarbeid. Da tirsdagen kom, fikk Magnus Jansen meddelelse om at statsadvokaten hadde nedsatt påstanden til ~~2~~ 2 års tvangsarbeid. . . .

Disse opplysninger er førstehånds og ^{gitte} vitners nærvær. Det er ikke sladder. Det må derfor være tillatt å bli harm. . . ."

Retts avskrift bevitnes.
5. 18. 50.
M. J. Jansen
beg.

ERKLÆRING.

For 2 år siden var Magnus Jansen og jeg på saken og skulle se på noe tommer". Han fortalte da alt om sin bror Martins

rettssak+ Han hadde fått to breve av fru Jansens (M J.s hustru), Magnus J hade gått opp til statsadvokat Bjørnevik med disse breve, som flere hadde sett. Alle mente at disse breve måtte være skrevet av statsadvokat Bjørnevik. Magnus J hadde så begyndt å snakke med Bjørnevik om Martins rettssak. Magnus hadde spurt om Bjørnevik ville vedkjenne seg å ha skrevet nevnte brve, som hadde i sin lommebok. Dette ville ikke Bjørnevik og var til å begynne med nektig vred. Men han lugnet seg etter hvert, og da de hadde snakket sammen i ca 3 timer, gikk Bjørnevik med på at hjelpestatsadvokat Larsen skulle se på saka til Martin igjen . Det endte med at straffen som var påstått til over 3 år ble nedsat til 2 år.

Norderhov, den 6te august 1950

Ole Tjønnas